

zaterdag 5 januari 2019

Het thuishuis, een bedenkensel uit Woerden, gaat wellicht Nederland veroveren. Want de bewoners van de groepswooning voor alleenstaande ouderen zijn razend enthousiast. „In het thuishuis ben ik weer gelukkig geworden.”

◀ Op de plek van basisschool de Wijde Blik komen woningen. Jan en Lotte Ruyten hopen dat er ook een thuishuis komt.

FOTO: MANNIX SCHMIDT

Rik Sneijder

In Kamerik wijst nog niets er op dat hier mogelijk over een jaar een thuishuis komt. Het schoolpleintje van basisschool de Wijde Blik, die verkast naar een andere plek, lijkt nog niet zo lang geleden gebruikt door kinderen. Over een jaar wonen hier wellicht alleenstaande ouderen.

„Zo'n huis is het best te vergelijken met een studentenhuis, maar dan voor ouderen. De bewoners letten op elkaar, drinken samen koffie, kijken tv en doen leuke dingen”, zegt Jan Ruyten. Hij is voorzitter van de landelijke stichting Thuis in Welzijn, waar onder meer de vijf thuishuizen in ons land onder vallen. „Het is dus geen zorginstelling. Dat is echt een misverstand.”

Zo'n jaar geleden is het thuishuis aan de Prins Mauritsingel in Woerden in gebruik genomen. Zes ouderen

wonen hier. Er staan 37 mensen op de wachtlijst die graag in aanmerking willen komen voor een plekje in het studentenhuis voor de oudere alleenstaande medemens. De bewoners hebben een eigen woon-, slaap- en badkamer en maken gebruik van de grote gemeenschappelijke ruimte, waar een enorme keuken en een zithoek, inclusief tv, is gemaakt. Aan de tuin is afgelopen zomer hard gewerkt. De bewoners van het eerste uur zijn enthousiast over hoe het reilt en zeilt.

Voelt als familie

„Dit is nu mijn team en het voelt als familie. Echt heerlijk”, zegt Arnold, jarenlang werkzaam bij de brandweer en bewoner van het eerste uur. Zijn medebewoner Ronald heeft zestien jaar alleen gewoond en is via z'n huisarts in contact gekomen met het thuishuisproject Woerden. Hij vond het vervelend om alleen te leven en is een van de inmiddels 750 Woerdenaren van wie de stichting Thuishuis Woerden weet dat zij alleenstaand zijn en geregeld gevoelens van een-

zaamheid hebben. „Dit voelt echt heerlijk”, zegt Ronald. „Ik ben hier weer gelukkig geworden.” Hij heeft er nooit een moment spijt van gehad dat hij de stap heeft genomen. „Er is altijd wel iemand in de keuken of de zithoek voor een gezellig praatje.”

De grote woning, met zes ruime kamers, gemeenschappelijke ruimte, sanitair, keukens en grote tuin, is eigendom van corporatie GroenWest. De bewoners huren het rechtstreeks van deze corporatie. In 2016 is het pand volledig verbouwd. Het is er nu licht en ruim.

Ronald (62) heeft inmiddels ook een baan als conciërge op een school. Hij is bijna een bekende Nederlander. Onder meer de NOS

Er is altijd wel iemand in de keuken voor een gezellig praatje

– Ronald

‘In elk dorp hoort een thuishuis’

‘Bewezen succes voor alleenwonende ouderen’

basisschool staat, komen woningen. De vestiging van een thuishuis in het dorp waar Ruyten woont zou een persoonlijke triomf zijn voor de bedenker van het thuishuisfenomeen. Tien jaar geleden ijverde hij immers al voor zo'n groepswooning in zijn dorp.

Boodschap

Aan enthousiasme heeft het in Kamerik destijds niet gelegen, ook het toenmalige gemeentebestuur vond het een goed plan. Bezwaren waren er echter altijd. „Nu is het anders. Er worden binnenkort knopen doorgehakt over de scholenlocaties in Kamerik. De kansen zijn daarmee een stuk groter”, zegt Jan Ruyten. Het zou een begin kunnen zijn van een reeks nieuwe vestigingen in Woerden, regio en de rest van het land, is de wens. De boodschap van Ruyten is er een van 'leve de kleinschaligheid'. Dat werkt beter en is goed-

koper. Dat is inmiddels wel bewezen met onze thuishuizen, zegt hij. In ons land staan nu vier van deze kleinschalige woonvormen, waarbij bewoners elkaar activeren. „Ik ken voorbeelden in een van de thuishuizen waar bewoners binnenkwamen met een rollator, maar doordat zij ongemerkt toch meer beweging kregen, konden ze op een bepaald moment zo'n rollator in de hoek laten staan. Als mensen zich goed voelen en niet meer eenzaam zijn, doen zij ook geen beroep op de zorg. De gemeente Woerden snapte dat en heeft toen ingestemd met een thuishuis.”

De stichting heeft een rendementsonderzoek laten verrichten naar de Woerdense vestiging. Resultaten hiervan worden eind deze maand bekend. Ruyten wil daarmee aantonen dat met meer aandacht voor welzijn, zoals een thuishuis, zorgkosten kunnen worden vermeden. Bewoner Ronald weet dat: „Ik was niet gelukkig en slikte antidepressiva voordat ik hier kwam wonen. Nu niet meer. In elk dorp moet een thuishuis.”

heeft tv-opnamen gemaakt in het Woerdense thuishuis. Op straat wordt hij geregeld herkend en wordt hem gevraagd hoe het is om in zo'n groepswooning voor ouderen te wonen. Hij kan niet anders dan positief antwoorden.

Ook zijn vijf huisgenoten zeggen te hopen dat het aantal thuishuizen in Woerden en omgeving flink wordt uitgebreid. De bewoners geven Jan of Lotte Ruyten, vrijwilligerscoördinatrice, dan ook geregeld toestemming met belangstellenden uit het hele land een kijkje te komen nemen in hun Woerdense woongemeenschap.

„Het is tenslotte een geheel zelfstandige groep bewoners”, zegt Lotte Ruyten. „Soms wordt gedacht dat wij daar iets te vertellen hebben, of de sleutel zullen hebben. Dat is niet zo. Het enige wat wij hebben gedaan, is de mensen bij elkaar gebracht en met GroenWest en de gemeente gesproken.”

De stichting heeft inmiddels haar oog laten vallen op een mooie plek in Kamerik. Op het terrein waar nu nog de katholieke-